

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Ύπουργείου της Παιδείας ως το κατ' ἐξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας, καὶ υπό του Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγκασμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ΕΤΟΣ
Ἑσπερικοῦ δραχ. 7. — Ἑξωεσπερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομὰς ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός
καὶ εἰς προπληρωσείαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

• ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15. — Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις

Ὁδὸς Ἀέλου, 117, ἔναντι Χρυσοστοπληκατισσῆς

Περίοδος Β'. — Τόμ. 5ος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Μαΐου 1898

Ἔτος 20^{ον}. — Ἀριθ. 18

Η ΣΦΙΓΞ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας

(Συνέχεια: ἴδε σελ. 129)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I'

ΤΑ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΣΑΝΔΟΥΧΙΩΝ ΝΗΣΩΝ

Ἰδοὺ λοιπὸν ἐγὼ ταξειδεύων πρὸς τὸν Νότιον Πόλον καὶ παρασυρόμενος εἰς περιπετείας, αἱ ὁποῖαι, κατὰ πάσαν πιθανότητα, θὰ ὑπερέβαινον ὑπὸ ἐποψίαν παραδοξότητος ὅλας μου τὰς προηγουμένας. Ποῖος θὰ το ἐπερίμενεν ἀπὸ ἐμοῦ; Ἄλλ' ἰδοὺ ὅτι ἐπερίμενον πρὸς τὸ ἀγνωστον, πρὸς τὸ ἀγνωστον ἐκεῖνο τῶν πολιτικῶν χωρῶν, τοῦ ὁποίου τόσοι καὶ τόσοι ἐξερευνηταὶ ἐπεχείρησαν ἕως τώρα ματαίως νὰ διευκρινίσουν τὸ μυστήριον. Καὶ τίς αἰδε μήπως αὐτὴν τὴν φοράν ἡ Σφιγξ τῶν ἀνταρктиκῶν χωρῶν δὲν θα ὠμίλει τὸ πρῶτον εἰς ἀνθρώπινα ὦτα! . . .

Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ ταξειδίου, οἱ νεοσύλλεκτοὶ τοῦ πληρώματος, βοηθούμενοι προθύμως ὑπὸ τῶν κελαιῶν, — αἱ ὁποῖαι πραγματικῶς ἦσαν κάλλιστοι ἄνθρωποι, — ἐμάνθανον τὸν ὄργανισμὸν τῆς ἀπηρεσίας φαινεται δὲ ὅτι ἡ ἐκλογή τοῦ πλοίαρχου Λάν Γκὺ ὑπῆρξεν εὐτυχής, διότι ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ πάσης ἐθνικότητος ναῦται, ἐδείκνυσαν τὸν αὐτὸν ἱσθμὸν καὶ τὴν αὐτὴν ἀγαθὴν θέλησιν. Ἄλλως τε ὁ ναύκληρος Οὐρλιγκερλῆς εἶχε φροντίσῃ ἐξ ἀρχῆς νὰ τοὺς δώσῃ νὰ ἐνοήσουν καλά, ὅτι ὁ ὑποπλοίαρχος τοῦ Ἀ λ β ρ α ν ο υ «δὲν ἐχωράτευσεν» καὶ ὅτι ἂν κανένας ἤθελε «νὰ κάμῃ τοῦ κεφαλιῶ του» τὸ κεφάλαι αὐτὸ θὰ τα εὗρισκε πολὺ ἀσχημὰ.... Ὁ δὲ παράδοξος καὶ αἰνιγματώδης Χούντ, μολονοὶ πειθῆντος καὶ πειθαρ-

χικώτατος εἰς τὸ ἔργον του, ἔμενε πάντοτε χωριστὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, μὴ ὀμιλῶν εἰς κανένα καὶ κατακλινομένος εἰς μίαν γωνίαν τοῦ καταστρώματος, διότι ἐξ ἀρχῆς ἠρνήθη νὰ δεχθῆ θέσιν εἰς τὸν θάλαμον τοῦ πληρώματος.

Ὁ καιρὸς ἦτο ἀκόμη ψυχρὸς. Ὡς ἐκ τούτου οἱ ἄνδρες δὲν εἶχον ἀκόμη ἀποβάλλῃ τὴν βαρεῖάν των ἐνδυμασίαν, — ὑποκάμισον καὶ χιτῶνιον μάλλινον, ἐσώθρακον ἀπὸ τὸ ἴδιον ὕφασμα, πανταλόνιον ἀπὸ χονδρὴν τσόχαν καὶ μανδύαν ἀδιάδροχον μὲ κ ο υ κ ο υ λ ῖ κ α ν ἀπὸ χονδρὸν χρωματιστὸν ὕφασμα, καταλληλότατον διὰ νὰ τοὺς προφυλάσῃ

κατὰ τῆς χιόνος, τῆς βροχῆς καὶ τοῦ ἀνέμου.

Ὁ σκοπὸς τοῦ πλοίαρχου Λάν Γκὺ ἦτο νὰ φθάσωμεν εἰς τὰς Σανδουίχας νήσους καὶ νὰ λάβωμεν αὐτάς ὡς ἀφετηρίαν τῆς πρὸς νότον ἐκδρομῆς, ἀφ' οὗ διηρχόμεθα πρῶτον ἐκ Νίλια Γεωργίας, κειμένης ὀκτακόσια μίλια πτωρ τῆς Φαλλκλάνδης. Τότε ὁ Ἀ λ β ρ α ν ο ς θὰ εὕρισκετο εἰς γεωγραφικὸν μῆκος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἰ α ν α ς, καὶ θὰ ἤρκει νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ διὰ νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ ὀγδοηκοστοῦ τετάρτου παραλλήλου.

Ὅτω πλέοντες ἐφθάσαμεν τὴν 2 Νοεμβρίου ἐπὶ τῆς θέσεως, ἐφ' ἧς θαλασσοπόροι τινὲς εἶσι μείωσαν τὴν νῆσον Ἀύγην, ἢ μάλλον τὸ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο Ἀρχιπέλαγος, τὸ ἀποτελούμενον, κατὰ τοὺς ρηθέντας θαλασσοπόρους, ἐκ τριῶν νήσων καὶ κειμένων εἰς τὴν 53^{ην} μοῖραν καὶ 15' πλάτους καὶ εἰς τὴν 47^ο καὶ 33' μῆκους δυτικῶν. Ἄλλ' ὅπως ὁ Βέδδελ τῷ 1820 καὶ ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ τῷ 1827, οὕτω καὶ ἡμεῖς σήμερον οὔτε ἴχνος γῆς παρατηρήσαμεν εἰς ὅλην ἐκείνην τὴν ἔκτασιν τῆς θαλάσσης, τὴν ὁποῖαν ἐπιμελῶς ἐξερεύνησαμεν.

Μέχρι τῆς 6 Νοεμβρίου ὁ καιρὸς διετηρεῖτο εὐνοϊκός. Τὸ ταξειδίον μας εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐγένετο ταχύτερον ἀφ' ἴσον ἐγένετο τῆς Ἰ α ν α ς. Ἰπῆρχε λοιπὸν πιθανότης, ὅτι θὰ ἐφθάναμεν πρὸ τοῦ παγοφράγματος, πρὶν ἀκόμη ἀνορθώσιν αἱ πύλαι του, — πρᾶγμα τὸ ὅποιον δὲν ἐπρεπε νὰ μας κάμνῃ νὰ βιαζώμεθα.

Ἐπὶ δύο ἡμέρας ὁ Ἀ λ β ρ α ν ο ς ὑπέστη πολλὰ ἀνεμόβροχα, τὰ ὁποῖα ἠνάγκασαν τὸν Τζέμ Βέστ νὰ συστελῇ τὸν δόλονα (γάμπαν), τὸν φῶσωνα (παπαφίγκον), τὸ λέφος

Ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν χειρισμῶν τούτων τὸ νέον πλήρωμα ἐπέδειξε μεγάλην ἱκανότητα... (Σελ. 138, στήλ. α')

τα : «Τί λέει τὸ ἐνδεικτικὸ σου;» «Καλὰ» ἔλεγαν αὐτοί. «Στάσου, νὰ το ἰδῶ μόνος μου» ἔλεγε αὐτός, καὶ ἔλοι ἀναγκάζονταν νὰ τοῦ το δείξουν. Ὅσοι εἶχαν καλὰ ἐνδεικτικὰ, ἤρχονταν μπροστά του ἔτι ἄλογο καὶ ἀκούαν μία ὠραία ἱστορία· οἱ ἄλλοι ποῦ εἶχαν «σχεδὸν καλῶς» ἢ «μετρίως» ἐκάθονταν πίσω καὶ ἐκείνο ποῦ ἀκούαν, ἦταν τόσο λίγο εὐχάριστο, ὥστε ἔτρεμαν καὶ ἐκλαίαν καὶ ἤθελαν νὰ πηδήσουν κάτω ἀπὸ τὸ ἄλογο, ἀλλὰ δὲν μποροῦσαν, γιατί ἦταν στερεὰ κολλημένοι ἀπάνω του.

«Μὰ ὁ Θάνατος εἶνε λοιπὸν ὁ καλλίτερος Ματοκλειστής» εἶπεν ὁ Παυλάκης, «δὲν τὸν φοβοῦμαι διόλου!»

«Καὶ οὔτε πρέπει» ἀποκρίθηκε ὁ Ματοκλειστής «φρόντιζε μόνον πάντοτε νὰ ἔχῃς ἕνα καλὸ ἐνδεικτικὸ.

«Χμ! αὐτὸ μάλιστα, εἶνε διδακτικὸ!» ἐμουρμούρισε τοῦ προπάππου ἢ εἰκόνα. «Καλὸ εἶνε νὰ λέγῃ κανεὶς τὴ γνώμη του.»

Τέτοια λοιπὸν εἶνε ἡ ἱστορία τοῦ Ματοκλειστή. Αὐτὸς περὶ νὰ σας διηγηθῇ ἀπόψε μόνος του περισσότερα!

(Ἐκ τῶν τοῦ "Andersee")
N. I. X.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΤΗΣ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑΣ

Σ' ἀεράκι χλιαρὸ
Μ' ἀνοιξιάτικο καιρὸ,
Μέσ' σὲ κήπο ἀνθηρῶ
Φτερουγίζω
Σ' ἀνθοστρόφιστη βραγιά,
Ποῦ με θεία μυρωδιά
Μοῦ μεθίζει τὴν καρδιά,
Τριγυρίζω.

Πρὶν νάρθη καλοκαιριά,
Σέρνουμουν μέσ' ἑς τὰ κλαριά
Κάμπια ἀσχημῆ, βαρειά,
Κουρασμένη.
Μὰ μίαν μέραν ἑσπνικὰ
Ἐκοιμήθηκα γλυκὰ,
Σὲ σεντόνια μαλακὰ
Τυλιγμένη.

Καὶ χθὲς μόλις τὸ πρωί,
Βιαστικὰ καὶ με βοή,
Εὔπησα ἑς ἄλλη ζωὴ
Φτερωμένη,
Καὶ με τ' ἀσπρὰ μου φτερά
Μέσα ἑς ἀνθη δροσερὰ
Φτερουγίζω, ἀπὸ χαρὰ
Μεθυσμένη.

(Κατὰ τὸ γερμανικὸν τοῦ K. Enslin)
N. I. ΧΑΤΖΙΑΛΗ

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ

(Συνέχεια ἴσ. σελ. 133)

— Καλὰ πᾶμε ὁμῶς τώρα ἐπάνω, γιατί τὸ νερὸ ἀναβαίνει. Καὶ νὰ με ἀφήσης ἤσυχη νὰ ἐργασθῶ.

— Τί θὰ κάμῃς πάλι;

— Θὰ πλύνω τὰ φορέματά μας. Πρέπει νὰ εἶνε ἑλα ἑτοιμα, γιατί ποῖος ξέρει τί γίνεται! Ἄν γίνῃ ἔξαφνα ἀνάγκη νὰ φύγουμε ἀπ' ἐδῶ βιαστικὰ καὶ νὰ πᾶμε νὰ βροῦμε τὴ θεία Κατίνα ἔτι Παρίσι, κάνει νὰ βγοῦμε ἔξω ἔτσι, λε-

«Καὶ με ἀνοικτὰς τὰς πτέρυγας ἐξώρμησε διὰ νὰ φάγῃ τὴν τροφὴν ποῦ του εἶχαν ρίψῃ.»
(Σελ. 140, στίχ. γ')

ρομένα καὶ ἔλεονά σαν ζητιανῆκα; — Ἀλήθεια, Μηλιά, ἐξέχασες ἐκεῖνο τὸ πρῶγμα ποῦ ἐπιανες μέσ' ἐτὴν τρύπα, ἐκεῖ ποῦ ἔτρωγε ὁ γλάρος μας γαρίδες; .. Καὶ τί ἐγίνε πάλι αὐτός; δὲν τον βλέπω. . .

— Θὰ ἐτρόμαξε με τὴς τουφεκιῆς καὶ κάπου θὰ εἶνε κρυμμένος. Στάσου τώρα νὰ του ρίξω λίγο φάρι καὶ νὰ τον ἰδῇς πῶς θὰ βγῇ ἔξω!

Ἐν τῷ μεταξῷ ἡ θάλασσα ἀνέβαινε με κίνησιν κανονικὴν. Τὰ παιδιὰ ἐπέστρεψαν εἰς τὸ σπήλαιον, ἐπήραν τὸν γόγγρον, ἦτο τόσο μεγάλος, ὥστε τὸν εἶχαν ἀκόμη σχεδὸν ὀλόκληρον. — ἔκοψαν με τὸ μαχαίρι μερικὰ κομμάτια καὶ ἀπὸ τὸν ἐξώστην τὰ ἔριψαν κάτω. Ἀμέσως εἶδαν ἕνα μικρὸ κεφάλι στακτερὸν νὰ προβάλλῃ ἀπὸ μίαν σχισμίδα τοῦ βράχου. Ἦτο ὁ γλάρος, κρυμμένος

εἰς τὸ ἴδιον μέρος, ὅπου εἶχε κρυφθῆ καὶ τὴν προηγουμένην ἡμέραν. Καὶ με ἀνοικτὰς πτέρυγας ἐξώρμησε εἰς τὴν ἄμμο, ὅπου ἔτρεξε με μεγάλην ταχύτητα ποδῶν, διὰ νὰ φάγῃ τὴν τροφὴν ποῦ του εἶχαν ρίψῃ.

— Εἶπες, Μηλιά, πῶς θὰ του γιτρέψῃς τὴ φτερούγα του, εἶπεν ὁ Γιαννάκης, καὶ ἀκόμα δὲν ἔκαμες τίποτα!

— Μοῦ φαίνεται πῶς δὲν ἦταν σταμένη, ἀλλὰ μονάχα πληγωμένη, ἀπήτησεν ἡ Μηλιά. Βλέπετε τώρα ποῦ δὲν κρέμεται τόσο πολὺ; Θὰ γιαιρευθῇ μονάχη της... Γιὰ νὰ ἰδοῦμε, θὰ πορέσῃ νανέθη μερικὰ σκαλιὰ;

Καὶ ἡ Μηλιά ἔριψεν ἕνα κομμάτι γόγγρον εἰς τὸ πρῶτον σκαλοκάπι. Ὁ γλάρος ἀνέθη καὶ το ἔφαγε. Ἐριψε κατόπιν εἰς τὸ δεύτερον, καὶ συνέθη τὸ ἴδιον κατόπι εἰς τὸ τρίτον κτλ. Ἄλλ' ἅμα ἔφθασεν εἰς τὸ προτελευταῖον, τὸ ὅποιον ἦτο πολὺ ὕψηλόν, ὁ γλάρος δὲν εἶχε πλέον δυνάμεις διὰ νάναβῃ. Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι δὲν εἶχε πλέον καὶ πείναν.

— Βλέπετε ποῦ κοντεύει νὰ γίνῃ καλὰ; εἶπεν ἡ Μηλιά. Καμμιά μέρα θὰ μας ἀφήσῃ καὶ θὰ φύγῃ!

— Θὰ δεῖξῃ μεγάλη ἀγαρστία καὶ κουταμάρα, εἶπεν ὁ Γιαννάκης, γιατί ποτέ του δὲν ἔφαγε καλλίτερα ἀπὸ ἐδῶ. Ἄς εἶνε! ἄς μαθῆσουμε τώρα τὸ σκοτωμένο γλάρο καὶ ἄς τον βάλουμε ἐτὴν κατσαρόλα με λίγο βούτυρο. Βαρῆθηκα πᾶ αὐτὸ τὸν ἀτελείωτο γόγγρον!

— Ἀλήθεια, κ' ἐγὼ τὸν βάρηθηκα, εἶπεν ἡ Μηλιά. Νομίζεις πῶς ὅσον τὸν κόβεις, τόσο με γαλόνει. Ἐπειτα, θυμοῦμαι, ὁ καίμενος ὁ πατέρας μου ἔλεγε, ὅτι οἱ γόγγροι τρῶγουν τοὺς πηγμένους καὶ ὅπου γίνῃ νανάγιο, βρίσκαι κανεὶς πολλούς. Φαντάσου ἂν αὐτὸς ὁ γόγγρος ἔφαγε ἀπὸ τοὺς δυστυχισμένους ἐκείνους ποῦ ἐκνίγησαν προχθές. Πῶ, πῶ, τί φρίκη!

Καὶ με τὴν ἰδέαν αὐτήν, ἡ Μηλιά ἐπέταξε τὸν γόγγρον εἰς τὴν ἀλῆν, διὰ νὰ τον πάρῃ μαζί της ἡ θάλασσα. Καὶ ἤρχισε νὰ μαδᾷ τὸν γλάρον, βοηθουμένη ἀπὸ τὸν Γιαννάκη, διὰ νὰ τον μαγερέσῃ καὶ νὰλλάξῃ ὀλίγον ἢ θιατα. . . Καὶ ὁ Γιαννάκης κάθε τόσο εἶλε!

— Τί καλὸς ποῦ ἦταν ὁ κυνηγός, νὰ μας στείλῃ αὐτὸ τὸ ὠραῖον κρέας!

Ὅραϊον; Ὅχι δὰ καὶ τόσο πολὺ. Πρῶτον ἦτο ἴσως πάρα πολὺ τραγὺ ἔπειτα, εἶχε καὶ μίαν μυρωδιὰν πολὺ ἀσχημῆ. Ἀλλὰ τὰ παιδιὰ εἶχαν βαρεθῆ τόσο τὴ φάρια καὶ ἐπιθυμήσῃ κρέας, ὥστε ἡ

γλάρος ἐφαγῆθη με πολλὴν ὄρεξιν καὶ με πολλὴν ἀπόλαυσιν μάλιστα.

— Τί καλὰ νὰ εἶχαμε ἕνα τέτοιο κωκινιστὸ κάθε μέρα! εἶπεν ὁ μικρὸς λαίμαργος.

— Βλέπω ὅτι ἐξέχασες πάλι τὴν ἱστορία τῶν ἀστακινῶν ἀπὸ τὴν ἡΜηλιά.

Ἡ ἑσπέρα παρήλθε γρήγορα με τὰ ὠραία παραμῦθια τῆς φαρμπούλας καὶ ὁ ὕπνος ὑστερα ἤλθε γρηγορώτερα, ἀφ' οὗ μάλιστα τὴν προηγουμένην νύκτα τὰ παιδιὰ δὲν εἶχαν κοιμηθῆ τόσο καλὰ— καὶ ἤξεύρομεν διατί.

Ἡ ἄλλη ἡμέρα ἦτο προσδιορισμένη διὰ τὴν πλῆσιν. Ἡ Μηλιά, τελεία νοκουρούλα πλέον, κατέθη εἰς τὴν ἀλῆν διὰ νὰ εὔρη εἰς τὸν σωρὸν τῶν ξύλων, κανένα πασσαλον, καταλληλὸν νὰ τον μεταχειρισθῇ ὡς κόπανον. Με πολὺν κόπον ἀνεσήκωσε τοὺς πασσαλούς ἐκείνους, τοὺς βαρεῖς ὡσεπιτοπλειστον ἔπειτα τῆς ἐχρειάζετο καὶ μία σανὶ πλατεῖα, διὰ νὰ σαπωνίξῃ καὶ νὰ κτυπᾷ ἐπάνω τὰ ρούχα.

Ἐπὶ τέλους ἀνεκάλυψε μίαν, ἡ ὅποια τῆς ἔκαμε. Τὴν τραβᾷ με μεγάλην προσπάθειαν, τὴν γυρίζει ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος... καὶ διὰ μίαν γίνεται ὠχρὰ καὶ βγάχει μίαν φωνήν.

— Τί ἔπαθε, Μηλιά; Ἐκτύπησες; ἔρωτᾷ τρομαγμένος ὁ Γιαννάκης.

— Ἐλα νὰ ἰδῇς! ἀπαντᾷ ἡ Μηλιά. Καὶ στρέφει τὴν σανίδα πρὸς τὸν ἀ-

δελφόν της, ἐνῶ ἄφθονα δάκρυα τρέχουν ἀπὸ τὰ μάτια της.

— Μὰ! ἔχει γράμματα! εἶπεν ὁ μικρός. Μὰ δὲν μπορῶ νὰ τα διαβάσω.

— Νά, συλλάβισε αὐτὴ τὴ λέξι: ἐδῶ.

— Μ-η-λ-ι-ά!

— Ἐ, δὲν ἔννοεῖς τί εἶνε;

— Εἶνε τὸνομά σου! ἀπεκρίθη τὸ παιδίον.

— Μὰ δὲν θυμάσαι πῶς ὠνομάζετο ἡ βάρκα τοῦ πατέρα μας;

— Ἄ, ναί! Μ-η-λ-ι-ά!

— Νά λοιπόν, αὐτὴ ἡ σανίδα εἶνε συντρίμμα ἀπὸ τὴ βάρκα τοῦ πατέρα μας! . . . Πρέπει νὰ ἐσυντρίφθηκε ἐδῶ κοντὰ, ἀφ' οὗ ἡ θάλασσα ἐξέβρασε αὐτὸ τὸ κομμάτι μέσα ἔτι βράχο... Ὡ χρυσέ μου πατερούλη! . . . Ὡ, Θε μου! Θε μου! τί δυστυχισμένοι ποῦ εἴμεθα! . .

Καὶ ἡ Μηλιά ἐξηκολούθησε νὰ κλαίῃ. Τότε ὁ Γιαννάκης τὴν ἀγκάλιασε με τρυφερότητα καὶ τὴν κατεφιλήσε.

— Ἐλα, πᾶς παιῖ, Μηλοῦλα μου! τῆς εἶπε. Λυποῦμαι νὰ σε βλέπω ἔτσι νὰ κλαῖς. Μή, νὰ σε χαρῶ!

— Μὰ δὲν ἔννοεῖς, ὅτι αὐτὴ ἡ σανίδα μοῦ θυμίζει τὸ θάνατο τοῦ πατέρα, ποῦ ἐξ αἰτίας του ἐπέθανε ὑστερα καὶ ἡ μητέρα;

— Ἄχ, δὲν ἔχομε πιά γονεῖς!

— Σὺ δὲν ἔχεις; ἐγὼ ὁμῶς ἔχω μίαν μητέρα. Σὺ τώρα δὲν εἶσαι ἡ μητέρα μου, Μηλιά;

Καὶ ὁ μικρὸς ἐδιπλασίασε τὰ χάρια

του καὶ με τὰ χερῶν του ἐσπόγγιζε τὰ μάτια τῆς ἀδελφῆς του.

— Μ' ἀγαπᾷς λοιπόν, Γιαννάκη μου; εἶπεν ἡ Μηλιά συγκινηθεῖσα ἀπὸ τὴν τρυφερὰν συμπάθειαν, τὴν ὅποιαν ἀνεγίνωσκεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀδελφοῦ της.

— Ὡ, ναί, σ' ἀγαπᾷ με ὅλην μου τὴν καρδιά! Ἐλα, μὴν κλαῖς... γιατί θάρρωστήσω!

Καὶ ἐχαμογελοῦσεν ἐνῶ τὸ ἔλεγε, διότι ἤξευρεν, ὅτι ἡ ἀπειλή αὐτῆ ἐφόβισε περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο πρᾶγμα τὴν ἀδελφὴν του. Εἰς τὴν ἡλικίαν τοῦ Γιαννάκη αἱ παλαιαὶ θλίψεις λησμονοῦνται γρήγορα ἔπειτα ἡ νέα ἐκείνη ζωὴ μέσα εἰς τὸν βράχον, ἔσθονεν ἀπὸ τὴν μνήμην του τὸ παρελθόν. Ἡ σανὶ ἐκείνη, τὸ λείψανον τοῦ πατρικοῦ πλοιαρίου, εἰς αὐτὸν δὲν ἐθυμίζε τίποτε ποτέ δὲν τον εἶχαν πάρῃ εἰς τὴν βάρκαν, ἐνῶ ἡ Μηλιά μέσα εἰς αὐτὴν ἐπέρασε τὰς ὠραιότερας τῆς ὥρας, μαζί με τὸν πατέρα της. Ἀγαποῦσε τὴν μητέρα της, ναί, ἀλλὰ τὸν πατέρα της τὸν ἐλάτρευε. Τὸν ἐθαύμαζε καὶ ἐνόμιζε ὅτι εἶνε ἀνώτερος ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ὅταν τὸν ἐβλεπε νὰ κρατῇ τὸ πηδάλιον καὶ νὰ διευθύνῃ τόσο καλὰ τὴν βάρκαν, με ὅλην τὴν τρικυμίαν πολλῶν!

[Ἐπειτὰ συνέχεια]
Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς A. Zervoudaki
ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΥΟΣ

ΜΑΪΟΣ

Ἄνθιστε, κάμποι καὶ βουνά· καλὰ παιδιὰ, χαρῆτε· καὶ ὕμνο ἑς ψάλλῃ τῆς γλυκειᾶς ἐλπίδας ἢ καρδιά σας ἀνθοστεφανωθῆτε καὶ βάλτε Μᾶη, ἔτις θύρες σας καὶ ἔτις παράθυρά σας.

Χαρούμενα καὶ ζωηρά, προτοῦ γλυκοχαρᾶν, πρὶν βασιλέψῃ ὁ χρυσοῦς Αὐγερινὸς κ' ἡ Πούλια, προτοῦ κι' αὐτὸς ὁ κόκκορας εὐπνησῃ καὶ φωνάξῃ, πλέετε στεφάνια ὀλόδροσα με κρίνα καὶ με γιοῦλια.

Καὶ μόλις ἡ ἀνατολὴ ἀρχίσει νὰ ροδίζῃ, θὰ ἰδῆτε ἑάν τὸν ἄγγελο με τὰ λαμπρά του κάλλη νὰ σας καλημερίξῃ ὁ Μᾶης, ποῦ ἀπ' τὸν οὐρανὸν μπροστά σας θὰ προβάλλῃ.

Χαρῆτε! Χαιρετίστε τον με γέλια καὶ τραγούδια· Ἐτὰ δάση καὶ ἔτιν ἐσοχὴν τρεχάτε, μαγευθῆτε καὶ ὁ Μᾶης ὁ πεντάμορφος με τῆς Ἐδέμ λουλούδια ὅς ραίνει καὶ ὅς εὐχεται χρόνια πολλὰ νὰ ζῆτε.

I. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Ἰωάννα Μαρκεττή εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας
 εἰς καὶ εἰς, ὅσοι τὴν συνεχρήσαν.

Αἱ λοιπαὶ Πληροφορίαι παραλείπονται ἕλλη-
 φει χώρου.

**Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦσιν ναυ-
 ταλλάξουν :** Ὁ Πατριὸς Σπουργίτης μετὰ
 τὴν Λαγαυήν, Μάλλον Πατρὸν, Κοινλίτσαρ,
 Κομπούριον — ὁ Σπασμένος Φεργίτης μετὰ τὴν
 Σημαίαν τῆς Ἁγίας Λαύρας, Ἑλληνικὴν
 Σημαίαν, Ἑλληνικὸν Διοθίμα, Ἑλληνι-
 κὴν Καρδίαν καὶ Ἑλληνα Πυροβολητὴν —
 ὁ Τραγιῶδες Διοχέλης μετὰ τὴν Δέαν καὶ Εὐα-
 θὴν Ἑλληνοπούλιαν — ὁ Πύρ-Πύρ μετὰ τὸ
 Φωτοδόλον Τόξον, Ἑλ. Κομπότη, Μέλλου-
 σαν Καλλιτέχνηδα, Νεαρὸν Καλλιτέχνηδα
 καὶ Ἑλληνίδα Καλλιτέχνηδα — τὸ Ἀρ-
 τίο Μαστέλο μετὰ τὸν Ἀργεῖον τῆν Ἑρμῆν,
 Σαρδανάπαλον, Ἀγγυρολογώματον καὶ
 Βασιλεῖα τῶν Ὀρέων — ὁ Ζεδάρ μετὰ τὸν Βασι-
 λέα τῶν Ὀρέων, Τσοκρίδαρ τῆς Τερψι-
 θέας, Ἀργεῖον τῆν Ἑρμῆν, Παλλικάρη
 τῆς Ἀσίας καὶ Ἀγγελοῦ τῆς Εὐρυχίας —
 ὁ Μελαγχολικὸς Ναύτης μετὰ τὴν Ἰωάνναν
 Δάρη, Ἀμύλεον, Ἀφρόσσαρ, Ἀρθισμένην
 Ἀμυρδαλίαν καὶ Μαρκήσιον τῆς Γαλλοῦσας —
 ἡ Ἄδρα τοῦ Βουνοῦ μετὰ τὴν Καρναῖδα, Βο-
 σκοπούλιαρ καὶ Δευκὴν Ἀρκετοῦ — ἡ Μουρ-
 νόβρα μετὰ τὴν Νεράϊδαν τοῦ Ἰλισοῦ καὶ
 Βρετάρηριον — ὁ Σοριανὸς Ἰππότης μετὰ τὸν
 Λαδομένον Ποντικόν, Ἀφρόσσαρ, Φαρ-
 μασίον καὶ Ἀγριοπούλιαρον τῶν Φαρῶν —
 ἡ Ἀρχαία Ἑλληνίς μετὰ τὴν Ἀρθισμένην
 Ἀμυρδαλίαν — τὸ Κύνιον Ἄσκη μετὰ τὸν
 Μικρὸν Τυμπανιστὴν, Μερεξεδέτιαν καὶ Ἀρ-
 τίο Μαστέλο — τὸ Φρόστο τῆς Ἐποχῆς μετὰ
 τὸν Ἰατρὸν Πατάταν καὶ Ρωσικὴν Καρα-
 μέλαν — ἡ Ἄδρα μετὰ τὴν Ἀγρίαν Ἀγκυράραν —
 ἡ Παλιόροια τῆς Εὐρύτου μετὰ τὸν Μικρὸν
 Τυμπανιστὴν, Ἀρχημῆδην τὸν Μαθηματι-
 κόν, Ἀσπρὴν Γάτον, Εὐωσπρὸν καὶ Ἀρ-
 χιζιζάνιον — τὸ Φωτοδόλον Τόξον μετὰ τὸ Ἀρ-
 χιζιζάνιον, Τσίρ-Τσίρ, Ἑλληνικὴν Θά-
 λασσαν καὶ Ἑλληνικὴν Σημαίαν — ἡ Κρο-
 σταλλοδὴ Πηγή μετὰ τὴν Μέλλουσαν Καλ-
 λιτέχνηδα καὶ Μαγευμένην Ἀκρογιαλίαν —
 ὁ Μακρολέλεξας μετὰ τὸν Ἐμποδοκλέα, Ἀρ-
 χιστάθαρον Θεμιστοκλέα, Ἀντιγόνην, Μοθ-
 σαν τῆς Ἀστρονομίας καὶ Περούσας — τὸ
 Πτηνὸν τῆς Ἐρμῆου μετὰ τὸν Μικρὸν Διάδο-
 λον καὶ Ἄδραν τοῦ Βουνοῦ — ἡ Μαγευμένη
 Ἀκρογιαλία μετὰ τὸν Ἀγγελοῦ τῆς Εὐρυχίας
 Μελαγχολικὸν Ναύτην καὶ Μαρτίαν Ν. Λε-
 θίδον — ὁ Δημ. Ἀρίδας μετὰ τὴν Μοῦσαν τῆς
 Ἀστρονομίας καὶ Ἑλληνίδα Καλλιτέχνηδα —
 ὁ Μαρτῆριος Στρατὸς μετὰ τὴν Βασι-
 λισσαν τῶν Ἀτέμων καὶ Κροκόπελλον Ἰώ-
 — τὸ Παραδείσιον Πτηνὸν μετὰ τὴν Μέλλουσαν
 Καλλιτέχνηδα καὶ Παπουτσιμένον Γάτον —
 τὸ Φωτοδόλον Ἄστρον μετὰ τὸν Φιλόσοφον
 Ἀναξαγόραν καὶ Πατατράχ — ἡ Μερεξεδέτια
 μετὰ τὴν Φωτεινὴν Γ. Μαγουμιγιάλη, Δίκα-
 τερὶν Μπουρνιά καὶ Ἀλέξανδρον Πάλλην —
 ὁ Πιστὸς Στρατιώτης μετὰ τὸν Δελφίνα τοῦ
 Εὐξείνου, Σερνευμένην Ἰπερρώτισσαν καὶ
 Ζαππίδα — τὸ Τρυγονάκι μετὰ τὸν Ἀρθισμέ-
 νον Μερεξέτην, Ἑλληνα Πυροβολητὴν, Δου-
 κισσαν, Ἀνδρέον Εὐξώνον καὶ Σερνευμέ-
 νην Ἑλληνοπούλιαρ — ὁ Ἄρατος μετὰ τὸν Μι-
 κρὸν Τυμπανιστὴν — ὁ Ἐξερυνητής τῶν
 Ψευδοτήμων μετὰ τὴν Ἄδραν τοῦ Φαλήρου,
 Νύμφην Καλυψὴ, Ναυτοπούλιαρ τῆς Ἀν-
 δρου καὶ Φελόνη — ἡ Νύμφη τοῦ Βορῶ μετὰ
 τὴν Τυποθῆρον Ἄμωσαν — τὸ Ἄσθος τῆς
 Λύγης μετὰ τὸ Ἄστρον τῆς Ἀδῆς — ὁ Φιλο-
 θάνατος μετὰ τὸν Μελαγχολικὸν Ναύτην.

Ἀπὸ ἓνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ
 Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους καὶ τὰς φίλας τῆς
 Τρυγονάκι, Φλωρεντίαν Σαμπιέρου (ἔστι-

λα) Ἀδερφίδον (πολὺ ὄρατα ἢ περιγραφή τῆς
 ἐξδρομῆς) κρῖμα ποῦ δὲν ἔχω τόπον νὰ δημοσι-
 εύσω μερικὰ ἀποσπάσματα, διὰ τὰ εὐχαριστή-
 θῶν καὶ οἱ ἀγαπητοὶ Πατρινοί! Ἄσθος τῆς
 Λύγης, Κῆμα τοῦ Εὐξείνου, Νεάλλιαρ Σ
 Καρδόνην (ἔλαβα τὴν φωτογραφίαν σου) Φω-
 τιστὴν καὶ Λαύραρ (εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ
 τὰς ὄρατας εὐχάς) Κῆμα τῆς Πραγμῆτου,
 Φιλοθάνατον, Μικρὸν Τυμπανιστὴν (μετὰ τοῦ
 κ. Θ. Δ. δὲν εὐρίσκονται εἰς ἀνακατακίαν) ὅ-
 στε προτιμώτερον εἶνε νὰ στέλλῃς τὰ χρήματα
 ἀπ' εὐθείας διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς) Ἀ-
 τρῶμητον Ἑλληνα (ἔστειλα) Δουκισσαν (ἔχε-
 τὸ παλαιὸν σου ψευδώνυμον δὲν τὸ ἔδωσα εἰς
 καμμίαν ἄλλην) ἐπομένως ἢ πρότασις ἀπευθύ-
 νου πρὸς σέ) Νύμφην τοῦ Βορῶ (ἔχῃ
 πολὺ θῶν εἶδα, ὅτι ὁ ἄρατος τοῦ ἀγνωστοῦ ἐκεί-
 νου ἤρατος εἶνε ἴσως περιποιημένος) αὐτὴ βέβαια
 δοσίζεται εἰς ὅσα μοῦ ἔγραψεν ἄλλοτε περὶ αὐ-
 τοῦ ἢ Γῆ τῆς Ἑλλάδος) Ἀντίο Μαστέλλο
 (ἔστειλα: οἱ φίλοι μου, περὶ τῶν ὁπίων μοῦ
 γράφεις, συνεπικυθῶσαν ἤδη) Ἐξερυνητὴν
 τῶν Ψευδοτήμων (εὐχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν)
 Ἀτρῶμητον Λέοντα (μὴ ἀμφιβάλλῃς ὅτι εἶμι οἱ
 φίλοι μοῦ θὰ κάμουν τὸ καθήκον των, ὅταν θὰ
 γίνῃ ἢ προκηρύξῃς τῆς πληρωμῆς) Ἰδοῦρ τῆς
 Στυγῆς, Φιλόκατερον Ἰάδα (τὶ ὄρατα ἢ ἐμ-
 μετρος ἐπιστολή σου!) Μερεξεδέτιαν (ἔχε-
 σέ σκέτο ἰδικόν σου) γράφονται τὰ ἄλλα ἐκεί-
 τῶν Ἀδύων) Φωτοδόλον Ἄστρον (ναί, ἔμαθα
 τὸ δυστύχημα τῆς ἀγαπητῆς μου φίλης καὶ δὲν
 ἤθελ' εἶπε πῶς ἐλυπήθηκα!) Μαγνητικὴν Βε-
 λόνην (ὕπθεσε ὅτι ἡ παντέλης τοῦ Μαρτίου
 γίνεται τὴν Παρασκευῇ, ἢ νύξ τοῦ Σαββάτου
 πρὸς τὴν Κυριακὴν δὲν θὰ εἶνε σεληνωπώτατος)
 Κῆμα τῆς Σαλαμῆτου (εἶπα εἰς τὸν κ. Ἰωαν-
 νίδην πῶς σου ἤρσεν ὁ Ἀπριλίος σου εἰς τὸ
 ζήτημα τῶν χωριστῶν καὶ ἀγροῖων, σήμερα ἔχουν
 τὸν λόγον τὰ κριτῆσαι) Ἑλεούθρον Πατριδα
 (ἔστειλα: εἶμαι συμφωνοτάτη μετὰ ὅσα γράφεις
 τόσον ὄρατα!) Πάντοτε Φαίδρον, Ἰπποδα-
 μάστρια, Ἰωάννην Εὐστοθιάδην (χαίρω
 πολὺ διὰ τὴν γωνυμίαν καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μοῦ
 γράψῃς καὶ νὰ διαγωνίζεσαι συχνά) Δ. Π.
 Δοίβαν (ὁ ἄρατος ἔχει τὴν κεκολληθεὶν δὲ εἰς
 τὸν προσεγγὺ διαγωνισμὸν διηγήματος Σουριανὸς
 θὰ πάρῃ τὸ Βραβείον διὰ τὸ ἰσοῦσιν) Μαγευ-
 μένην Ἀκρογιαλίαν, Ἰοῖδα (χαίρω πολὺ ἐγί-
 νης ἐντελής καλὰ) Σκαριδάκι, Γλυκὸ Φιλά-
 κι, Ἀρχιστάθαρον Θεμιστοκλέα (ἡ Μεγάλη
 Κυριακὴ θὰ γίνῃ ἐπ' εὐκαιρίαν τῆς Εἰκοσεντηρί-
 θος μου δὲν τὰ εἶπας Κρουσὸν Τρίποδα, Μοῦσαν
 τῆς Ἀστρονομίας, Μακρολέλεξαν Ὀρέα, (ἔ-
 στειλα εἰς νέον ἄρατον κ' ἐγὼ με αὐτὰς τὰς ἀπο-
 λαίλας) Κροσταλλοδὴ Πηγήν, Σοφερὸν Με-
 σαίωνα (ἂν θὰ γίνῃ, θὰ γίνῃ ἀπὸ τὸ προσεγγί-
 ζον) Παλιόροια τοῦ Εὐρύτου (ἐνίστα δημο-
 σιεύεται ἢ πρότασις διὰ φορέας ἄλλ' ἀπ' οὐ εἶ-
 χες στείλῃς τετραδίον, δὲν ἔπρεπε νὰ στείλῃς καὶ
 δεύτερον.) Μικροθῶν (εἶπα πολὺ καλὴ ἀδελ-
 φύδα!) Ἄδραν Σοριανὸν Ἰπποθῆτην (περιμένα)
 Μουρμόβραν (εἰς τὰς πρότασις δὲν εἶνε δύνα-
 τὸν νὰ δημοσιεύω καὶ τὰ ἀρχικά) Λαγάναν
 (σημαιοῦ μοῦ εἰς φυλλάδα σου λείπουν νὰ σοῦ
 τὰ στέλλω) αἱ ἀδελφαί τοῦ Ἀνακία συνάδου
 γραμματισμῶν παντὸς εἴδους.) Δ. Βασιανή-
 κην (χαίρω πολὺ διότι ἡ μαγικὴ εἰκὼν σου
 ἔδωκεν ἀφορμὴν καὶ μοῦ γράφῃς διὰ πρώτην φο-
 ρὰν ἢ ὅποια ἐπικίω νὰ μὴ εἶνε καὶ τελευταία).
 Σπασμένον Φεργίτην (βλέπετε σήμερον ὅτι ὁ
 κ. Φαίβαν προέβλεπε τὴν ἐπιθυμίαν σου) Ἐα-
 ριτὴν Προϊάν (διὰ χαριστικῶν καὶ προσημάτων
 ἢ προσφωνησῆς σου πρὸς τὸν μικρὸν ὁ ὁπίος ζω-
 γραφίλας ἐμῆς εἰς τὸ Γ τῆς προσηγομένης ἀθη-
 ναϊκῆς Ἐπιστολῆς) Ζεδάρ (ἔχῃ τὴν πᾶρα πολὺ
 διὰ τὴν ταχέαν σου συμπλοκῶσιν.) Πύρ Πύρ,
 Τραγιῶδες Διοχέλης (σὲ συγχαίρω διὰ τὴν νί-
 χην καὶ εὐχομαι εἰς ἀνώτερα.) Ἀναθαλῆς Ῥό-
 δου, Μέλλοτα Ἡρώα, Φωτοδόλον Ἀπτίνα.
 Ἦς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 27
 Ἀπριλίου θάπαντησω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
 Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 14 Ἰουνίου

Ὁ γάρησι τὸν λύσει, καὶ τὸ ἔσπεον δὲν νὰ γράψῃς
 τὰς λύσεις τῶν ἐπιθυμῶσιν, πάλιν δὲ
 τῆ Γραφῆς μετὰ αἱ ἐπιτάγαι, ὅν ἔλαστος
 περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμῆται φρ. 1.

Νέος Διαγωνισμὸς τῶν Ἀδύων.
 Κατὰ τὰ ἀνωτέρω προκηρυχθέντα, ἀπὸ τοῦ πα-
 ρόντος φυλλάδιου ἀρχεταί νεὸς διαγωνισμὸς Ἀδύ-
 ωων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

221. Αεΐγιρφος.
 Τὸ πρῶτον εἶνε ὀρθοῦς, τὸ δεύτερον μου πόλις,
 Κ' ἔχθρος τῆς ἀνθρωπότητος τὸ σύνολον μου βλεπ.

Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Κελευνοῦ τοῦ Κερανοῦ

222. Στοιχειδὸς γιγφος.
 Εἶμαι ἐκ τῶν μυστηρίων, θεῖον ἄρωμα σκορπίου,
 Ἄν τὴν κεφαλήν μου ἀλλὰτῆρ, με ἀκτιφας χρο-
 ματικῶν.

Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Ἀργίου Α. Σαπουλιῶ

225. Αίνιγμα.
 Ποῖα νόμφη πρώτη δὲν μιλά
 Μόνον ἂν μιλήσῃ ἀπαντὰ,
 Τὸν λόγο δεύτερον;
 Καὶ τὰ παιδιὰ πεισμένοι;

Ἐστὴλη ὑπὸ τῆς Μαγνητικῆς Βιόνης

224. Τραπέζιον.
 Νάυτικα σταθῶσιν οἱ
 σταυροὶ διὰ γραμμῶ-
 των, ὅπως ὥστε νὰ
 ναυγώσκηται εἰς τὴν
 ἕνω πλευρὰν ἀρχαίαν
 Βασιλεῖς, εἰς τὴν κῆν
 ευρωπαϊκὴν μεγαλύνουσι, εἰς τὴν δεξιὰν χώρα
 τῆς Ἀσίας καὶ εἰς τὴν ἀριστερὰν γεωμετρικὸν
 σχῆμα.

Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιανθίμου Θεμιστοκλέου

225.—229. Μαγικὸν γράμμα.
 Τῆ ἀτάλλαγῃ ἐνὰς σιουδῆσι γράμματος ἐκ-
 στῆς τῶν κἀποθ λέξεων διὰ δύο ἄλλων, πάν-
 τοτε τῶν αὐτῶν, σχημάτισον ἄλλας τῶσας λέξεις:
 ἀρχίς, κόων, τίος, ἄθρος, ραός.

Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Πηλοῦ τῆς Ἑρμῆου

230. Μεσοδοχίς.
 Τὰ μεσοῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων
 ἀποτελοῦσι τῶναμα πόλεως τῆς Συρίας:
 1, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου, 2, Νῆσος τῆς Ἀφρι-
 κῆς, 3, Εὐρωπαϊκὴ Χερσόνησος, 4, Χρυσί-
 ανικὴ ἀρετή, 5, Πόλις τῆς Συκίας, 6, Χρῆ-
 σιμον πρὸς γραφήν, 7, Ἄσθος, 8, Πτηνόν.

Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Νέου Ἡρακλείου

231. Ἐρωτηδὶς.
 Ποῖα εἶνε ἡ λύσις μετὰ λαυθασμένης Πνευμα-
 τικῆς Ἀσκήσεως;

Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιζιζάνιου

232. Ἑλληνοδοχίμωνον.
 1-23222-22-22-22-22-22

Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Τζου Νεοῦ

233. Φωνεντόλιπον.
 Οπς-στρως-θ-πλγως.

Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Λουδοῦ

234. Γολφός.
 Δεῖ, Ἐρρίκε Βασιλεῖ, εἰ!

Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Χιονοκαποῦ Ὀλφου

ΑΥΣΒΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῆς 21 καὶ 22 Φεβρουαρίου 1898

84. Ἀνακρέων (ἀνά, Κρέων). — **85.** Γλυ-
 σα, κλώσσα. — **86.** Αἶνος. — **87-88.** 1, Ρόδος,
 ρόλος, πόλις, πόρος, Πάρος. — 2, Φόβος, φῶ-
 νος, πόνος, πόρος, Πάρος, θάρρος. — **89-93.**
 Τῆ προσθήκῃ τῶν γράμματων 1, σχηματίζονται
 αἱ λέξεις: Ἰστορία, οἶκτος, φλοῖος, σιάλος, ἀχ-
 μή. — **94.** ΑΡΓΟΣ (1, Καυσαρῖα. 2, ΗΡΑ,
 3, ΓορΓίας, 4, Ἄτροπος, 5, Μύσχα). — **95.**
 ΚΙΜΩΝ, ΜΗΛΩΝ (1, ΚΙΜωλος, 2, Ἰδῆ,
 3, Μαλέας, 4, Ὀμος, 5, Νῆκος). — **96.** Μὴ
 περιμένῃς ἀπὸ ἄλλων τὴν ἐπιτυχίαν, ἂν δὲν τὴν
 προετοιμάσῃς μόνος σου.